

Mikel Zurloano

EHUKO IRAKALSEA

M-29 eta gehiago

Espainiako –PPren– Gobernuak sutsu ekin dio bere hasierako urtean Estatuaren kontrarreforma zabal eta orokorrari. Erreforma fiskala, finantza erreforma zein lan eremukoa dira esanguratsuenak. Erreforma hauetan guztietan aldaketak indarrean jartzeko aitortutako helburuak betetzea zaila izango da. Fiskalitatean defizitaren hasierako muga malgutu arren, oso zabaldua dago Europako Batzordeak 2012 urterako onartutako %5,3 betetzea ezinezkoa izango delako ustea, eta are gutxiago 2011ko %3. Likidezia txertatzeko erakundeen egonkortasuna eta garbiketa bilatzen zuen otsaileko finantza sistemaren erreforma ez da helburu hori lortzen ari. Espainiako banketxeek Europako Banku Zentralaren maileguren ia erdia beren esku izateak erreforma motz geratu dela frogatzen du. Hirugarren erreformaren ageriko xedearen betekizuna, enplegua sortzea alegia, legea onartu eta berehala zalantzan ipini du Rajoyk berak, erreformak epe laburrean ez duela lanposturik sortuko aitortuta.

Errealismo politikoa eta ekonomikoa aintzat hartuta, aldiz, lege hauek Estatuaren itxura eta funtzioaren eraldaketa sakonaren zantzuak dira, inondik ere. Estatu interesen mendean dagoen estrategiaren



DANI BLANCO

ardatz dira eta probetxuzkoa zaie Estatuari zein berarekin lotutako botere ekonomikoari. Hain zuzen, aurreko astean Espainiako Bankuak baieztu zuen Espainiako Estatuaren enpresen errentak soldaten errenten gainetik ipini zirela lehendabizikoz 2011 urtean. Beraz, krisiaren aitzakiarekin errenten birbanaketa atzerakoi erraldoia ari da jazotzen, ildo horretan sakontzen dute aipatu kontrarreformek, eta trantsizioan ipinitako itun sozialaren habe ahulak kolokan jartzen ari dira. Erreforma finantzarioak zein fiskalak zor pribatuaren publikazioa are gehiago errazten dute, finantza erakundeetako zorraren zati garrantzitsua zor publiko bihurtuta. Lan merkatuaren erreformak deflazio konkurrentzialaren ildo ortodoxoa sustatzen du, alegia, soilik lan kostuen jaitsieran oinarritutako enpresen lehiakortasunaren hobetzea eta, beraz, etekinen igoera. Langileen eskubideak ez ezik negoziazio kolektiboa eta Estatuako sindikatu nagusien kontzertazio estrategia ere hondatuta uzten ditu aipatutako erreformak. Honenbestez, ezin da aipatzeke utzi Espainiako Estatuaren beste berregituraketa prozesu baten aurrean gaude-la, lehen ere orriotan aipatu izan dudana eta aurrerago aztertuko duguna, Autonomien Estatuarena alegia. ■



Hirugarren erreformaren

ageriko xedearen

betekizuna, enplegua

sortzea alegia, legea

onartu eta berehala

zalantzan ipini du

Rajoyk berak,

erreformak epe

laburrean ez duela

lanposturik sortuko

aitortuta

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza



jomuga, zaborra estakuru, galdu boterearen beroa xede. Usurbilen hasi bidearen emaitzak etsai, estali kontenedore eta lurrazpiko zulotan lurperatu nahi dituzte lotsak, gu guztionak ez bailiran. Komunetatik beherakoak bezala desagerrarazi nahiko genituzke inork ikusi ez ditzan, inguru hurbileko errekak itsasoratu eta hondartzara hondakintzen ardura ez bagenukeen legez bizi. Atez atekoak eman digu aukera guk sortu zaborra kudeatzen lehengaiak izateko, ezinbestekoak, beharrezkoak. Gaztetan, tailerretan ikasi genuen burdinak eta gainerakoak bereizten, balio ezberdinetakoak mul-

Bildu

tzotan biltzen, txartategietan gaiak banaka aurkezteak zuen gainbalioa zenbatzen, jornalarien urteroko banketea irabazten.

Horrela ikusten ditut orain Hernaniko lagunak elkarreko sukaldean, ongi egindakoaz pozik, zaborra hein handiengan berbaliatzearen harrotasunaz. Hasiera batean duda mudatan bazeuden ere, ekinaren ekinaz uxatu dituzte kezka haiek eta egun eredu-garriak sentitzen direla esatera ausartuko nintzake.

Errefusa gutxiagotzea dute orain helburu, errauste erraldoia etsai, bestelako gizarte antolakuntza bideratzen asmatzea da lortu beharrekoa. ■

